

MEMÒRIA GENERAL

Projecte de decret de l'Institut Obert de Catalunya

a) Justificació de la necessitat de la disposició reglamentària i l'adequació d'aquesta als fins que es persegueixen

- Justificació de la necessitat del Projecte de decret

Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 55 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, estableixen que el Govern, per facilitar el dret universal a l'educació, ha de desenvolupar una oferta adequada d'educació no presencial; que es pot impartir en la modalitat d'educació no presencial els ensenyaments postobligatoris, els ensenyaments que no condueixen a titulacions o certificacions amb validesa a tot l'Estat, els cursos de formació preparatòria per a les proves d'accés al sistema educatiu, la formació en les competències bàsiques, la formació per a l'ocupació i la formació permanent i, excepcionalment, ensenyaments obligatoris i els altres ensenyaments que, en determinades circumstàncies, estableixi el Departament d'Educació; i que l'oferta educativa no presencial s'ha de caracteritzar per la varietat, l'obertura i la flexibilitat per a assolir, especialment, l'extensió de l'accessibilitat d'aquesta formació, la simultaneïtat amb altres ensenyaments i la complementarietat amb altres accions i estratègies formatives, i també la compatibilitat amb el treball.

L'apartat 4 del mateix article 55 atribueix a l'Administració educativa l'obligació d'organitzar, per mitjà d'un centre singular, la impartició específica dels ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial.

Així mateix, la disposició addicional vint-i-vuitena de la Llei d'educació determina que el Govern, en el termini de tres anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de crear i regular el centre singular a què fa referència l'article 55 i n'ha d'establir la denominació. També disposa que en el centre singular per a l'educació no presencial, a més dels llocs amb atribucions docents, s'hi poden preveure, per a les tasques de direcció i gestió, llocs no reservats exclusivament a docents, i, finalment estableix que la regulació del centre per a l'educació no presencial, d'acord amb la singularitat de la seva funció, no està sotmesa a les prescripcions dels títols *VII, de l'autonomia dels centres educatius* (articles 90 a 103 LE); *VIII, del professorat i altres professionals dels centres* (articles 104 a 138); i *IX, de la direcció i el govern dels centres educatius* (articles 139 a 155). No obstant això, la provisió dels llocs docents s'ha de fer pels procediments establerts pel títol VIII de la Llei, i la dels llocs no reservats exclusivament a docents s'ha de fer pels procediments generals aplicables.

D'altra banda, l'article 38 de la Llei 10/2015, del 19 de juny, de formació i qualificació professionals, atribueix al Govern l'obligació d'impulsar, especialment per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació, una oferta àmplia, actualitzada i de qualitat de la formació professional en la modalitat a distància, així com el desenvolupament de materials didàctics específics i adaptats a la modalitat de formació professional a distància, amb l'objectiu de donar resposta a les necessitats d'aprenentatge d'aquesta modalitat. També preveu que el sistema d'aprenentatge a distància és regulat per l'Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya en coordinació amb l'Institut Obert de Catalunya.

Com s'explicarà a continuació, des de l'any 2006, els ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial a Catalunya s'imparteixen per mitjà de l'Institut Obert de Catalunya (IOC). Tanmateix, malgrat els anys de funcionament i evolució d'aquest centre, encara no s'ha procedit a la creació i a la determinació formal de la denominació del centre ni a establir la seva regulació específica. En conseqüència, cal adoptar la corresponent disposició reglamentària per dotar l'Institut Obert de Catalunya d'una regulació específica, adaptada a la seva singularitat, que reculli l'experiència d'aquests anys de funcionament i evolució de l'Institut, i doni resposta a les seves necessitats actuals i a les expectatives generades envers un centre d'ensenyament a distància innovador i amb un nivell d'excel·lència reconeguda i que ha de seguir millorant.

Tot l'exposat justifica la necessitat de què el Govern aprovi un decret per crear, regular i establir la denominació del centre singular per mitjà del qual s'ha d'organitzar la impartició específica dels ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial, tot donant compliment a les disposicions legals esmentades i omplint el buit legal actualment existent en relació amb aquesta qüestió.

- **La impartició d'ensenyaments en la modalitat no presencial a Catalunya**

Com ja s'ha apuntat, la impartició d'ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial en el context del Servei d'Educació de Catalunya no constitueix cap novetat. De fet, els orígens de l'educació a distància a Catalunya es remunten a l'INBAD, Instituto Nacional de Bachillerato a Distancia, dependent del Ministeri d'Educació i Ciència, que va començar a Barcelona el curs 1978-79. Impartia ensenyaments de BUP i COU, amb un sistema de treball i un material específic, autosuficient per l'estudi, específicament dissenyat per l'ensenyament a distància.

El curs 1990-91 l'INBAD es va transferir a la Generalitat de Catalunya, i pel Decret 111/1992, d'11 de maig, es crea l'Institut Català d'Ensenyament Secundari a Distància (ICESD). A partir de l'any 1996 es va desplegar a l'ICESD el curs per a la obtenció del títol de Graduat en ESO i el Batxillerat LOGSE, per mitjà de la via telemàtica utilitzant l'entorn de la UOC. L'any 2002 l'ICESD posa en funcionament un portal web, on l'alumnat podia obtenir nous serveis i eines que facilitaven una comunicació més àgil amb el professorat. La seu de l'ICESD es trobava a Barcelona i tenia centres col·laboradors a Girona, Tarragona i Lleida, els quals feien el seguiment de l'alumnat de les seves respectives demarcacions.

D'altra banda, l'any 1989 el Departament d'Educació va crear el programa de formació a distància "Graduï's, ara pot", adreçat a les persones adultes per a l'obtenció del títol de Graduat Escolar. Es basava en l'ús d'uns quaderns de treball autoformatius i uns programes televisius. L'any 2003, arran la implantació de la LOGSE, aquest programa es va substituir pel programa "Graduï's, ara en secundària", que seguia el model de l'anterior.

Però en els anys transcorreguts entre l'un i l'altre apareix Internet, que aporta noves eines molt potents i eficaces que afavoreixen l'ensenyament a distància. El CFA Palau de Mar, centre que tenia l'encàrrec institucional de ser el gestor de la formació secundària a distància, va apostar per l'ús intensiu del nou mitjà i va crear un entorn virtual d'ensenyament i aprenentatge basat en el programa de codi lliure Moodle, on l'estudiant podia trobar els mòduls objecte d'estudi, els recursos i activitats proposats pel professorat, comunicar-se amb el seu tutor i accedir a la secretaria i l'entorn de gestió acadèmica.

Simultàniament, l'any 2005 la direcció general competent en matèria d'FP inicia un projecte per implantar la formació professional a distància amb una prova pilot. Aquests ensenyaments s'impartien a través de l'institut virtual (www.fpoberta.net), on l'alumnat rebia i tenia accés al material didàctic dissenyat específicament.

L'any 2006 el Departament d'Educació aposta per dissenyar un model únic de formació no presencial, a fi d'unificar, impulsar i ampliar l'oferta educativa en aquesta modalitat, optimitzar recursos, homogeneïtzar criteris, i sistematitzar processos. Amb aquesta finalitat va integrar en l'ICESD, sota la nova denominació Institut d'Educació Secundària Obert de Catalunya (Resolució EDU/2319/2006, de 5 de juliol, per la qual s'atribueix una nova denominació específica a un institut d'educació secundària de Barcelona, DOGC núm. 4675, de 13 de juliol), els altres serveis d'educació a distància del Departament d'Educació existents en aquell moment: el Graduat en Educació Secundària (GES) a distància per a persones adultes, i l'FP Oberta.

Des d'aleshores i fins a l'actualitat, els ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial a Catalunya s'imparteixen per mitjà d'aquest centre, ara conegut com l'Institut Obert de Catalunya (IOC).

L'IOC ha desenvolupat un campus propi, sobre la plataforma d'aprenentatge moodle, que integra tots els ensenyaments que ofereix, i una oficina virtual. La plataforma que aglutina el conjunt d'accions formatives i ensenyaments de l'IOC es caracteritza per afavorir models formatius col·laboratius; per utilitzar una tecnologia fàcilment adaptable a les necessitats dels ensenyaments que imparteix, que és actualitzable, i que es pot integrar amb d'altres tecnologies i dispositius mòbils; per tenir criteris clars d'usabilitat, amb un disseny comunicatiu; per disposar d'eines i recursos que afavoreixin la comunicació entre els professionals, el treball en equip, l'accessibilitat a recursos, l'autogestió del propi treball individual, la creació de continguts, el seguiment actiu dels participants i del col·lectiu formador; i que es basa en estàndards internacionals i en el codi obert, la qual cosa facilita la interoperativitat, l'accessibilitat, la reutilització i la personalització dels materials i els recursos.

L'IOC és l'únic centre públic a Catalunya que imparteix específicament l'oferta educativa del Departament d'Educació en la modalitat no presencial. És un centre de formació de persones adultes, tot i que també atén, excepcionalment, alumnes menors d'edat que per circumstàncies diverses tenen dificultats per cursar ensenyaments en un centre presencial, o les seves circumstàncies són reconegudes com a prou excepcionals com per donar aquesta cobertura d'ensenyament no presencial en edats d'escolarització obligatòria i universal.

En aquests moments l'oferta del centre és àmplia i variada, i cobreix les següents modalitats i formats:

- Graduat en educació secundària (GES)
- Batxillerat: no presencial i assignatures de batxillerat per a estudiants de centres presencials
- EOI IOC (Oferta educativa online de les Escoles Oficials d'Idiomes)
- Cicles formatius de formació professional: grau mitjà i grau superior
- Curs de preparació per a la incorporació als cicles formatius de grau superior (CAS)
- Curs de preparació per a la prova d'accés a cicles de grau superior (PACFGS)
- Formacions especialitzades: CCNA Routing and Switching de Cisco Networking Academy
- Preparació per a les proves d'accés a la Universitat (PAU)

- Formació pedagògica i didàctica per a tècnics de formació professional
- Competic 3: certificat de competència digital similar a l'ACTIC
- Miniops: formació extra-curricular (economia, vida diària, atenció de la dependència etc.)
- Oferta formativa a col·lectius singulars (català per a infants i joves residents a l'estranger, personal PAS de centres d'educació especial, nivell C2 de català, serveis d'ambulàncies, etc.)

La seu física de l'IOC s'ubica a Barcelona. Ara bé, atès que aquest centre imparteix ensenyaments en la modalitat no presencial, no està vinculat a un entorn territorial concret dins l'àmbit de Catalunya; se li atribueix dependència del Departament d'Educació i s'adscriu a la Direcció General competent en matèria de centres educatius públics, tot i que per a la gestió de tràmits i procediments resta vinculat al Servei Territorial de Barcelona Comarques.

En els darrers cinc cursos un total de 157.900 alumnes s'han matriculat a l'IOC; actualment compta amb 129 professors de plantilla i uns 500 professors col·laboradors. Més de 30.000 s'han matriculat durant aquest curs o ho estan en aquests moments.

- **Centre singular i educació no presencial**

Com ha quedat palès, la pròpia Llei d'educació defineix el centre per a la impartició específica dels ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial com un centre singular. Aquesta singularitat deriva dels trets característics i les particularitats de l'educació no presencial, que li donen una identitat diferenciada respecte de l'educació presencial.

La característica més assenyalada de l'educació no presencial és justament la no confluència en el mateix espai ni, necessàriament, en el mateix temps entre el professorat i l'alumnat. Aquesta circumstància flexibilitza el procés educatiu, tot adequant-se a les necessitats i a la disponibilitat de temps de cada estudiant, que esdevé el centre del model i del procés d'aprenentatge. Les aules d'un centre d'educació no presencial no tenen res a veure amb les d'un centre ordinari. En l'ensenyament no presencial, no existeixen classes en el sentit tradicional de la paraula. Aquest factor afavoreix l'aprenentatge autònom i independent, ja que en la mesura que no existeixen horaris preestablerts ni classes presencials a les quals s'ha d'assistir en actitud de disponibilitat de dedicació, l'alumne ha d'autoregular i responsabilitzar-se del seu propi procés d'aprenentatge. En aquest context, els materials

didàctics juguen un paper molt important, ja que han d'ensenyar i guiar l'aprenentatge dels alumnes. Aquests materials han de ser doncs dinàmics i interactius, presentar i graduar els continguts i les activitats, transmetre informació actualitzada sobre la temàtica del curs, plantejar problemes, facilitar que es formulin preguntes i oferir també espais per al debat i la interacció de tots els membres del grup, tot contribuint a motivar els alumnes i generar oportunitats d'enriquiment col·lectiu.

Amb tot, ha de quedar clar que aquest model d'ensenyament-aprenentatge no implica que no hi hagi interacció personal entre l'alumnat i el professorat, sinó que els mètodes d'interacció directa propis de la modalitat presencial s'han substituït pels mètodes d'interacció indirecta que proporcionen l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació. En contraposició, en l'educació no presencial la separació entre el professorat i l'alumnat i l'alumnat entre sí, pot provocar una sensació d'aïllament i d'aprenentatge excessivament individual que pot repercutir desfavorablement en el desenvolupament del procés educatiu, aspecte que cal contrarestar potenciant al màxim aquestes estructures de suport a les que es feia al·lusió i que han de permetre crear i potenciar xarxes de relacions humanes que fomentin la implicació de l'alumnat i la seva contribució en la millora de l'aprenentatge col·lectiu i col·laboratiu.

Però en un model d'ensenyament no presencial també és diferent el paper del professorat, que no compta amb les eines de comunicació que aporta la presència personal directa. Per tot això, les funcions docents tenen una especificitat pròpia, que es projecta sobre les relacions amb els alumnes i sobre els continguts i la forma d'impartir-los. El professorat ha d'ajudar l'estudiant a identificar les seves necessitats i les seves prioritats per facilitar-li l'elaboració del seu propi itinerari formatiu, donar-li suport, orientar-lo, i guiar-lo en el procés d'aprenentatge, facilitar la interacció efectiva amb i entre l'alumnat, i compartir el coneixement de la matèria des d'una posició de lideratge intel·lectual, i ho ha de fer de manera que es mantingui l'interès, la motivació i el compromís dels estudiants en el seguiment i aprofitament dels ensenyaments. Com resulta evident, entre les funcions que té atribuïdes el professorat en l'ensenyament no presencial cobra una especial importància la tutoria. Tots els alumnes tenen un tutor que desenvolupa tasques orientadores, d'acompanyament i de suport; acadèmiques, i d'enllaç amb el centre educatiu que haurien de garantir en el millor dels casos la cerca de solucions i d'alternatives viables als possibles entrebancs i dificultats que presentin ocasionalment i amb caràcter personal cadascun dels estudiants que tingui assignats.

En l'actualitat, el suport fonamental i imprescindible de l'educació no presencial rau en l'ús de mitjans tecnològics, als quals es troba indissociablement vinculada. Per tant, es tracta d'una modalitat educativa en constant desenvolupament i progressió. Els mitjans tecnològics constitueixen un recurs que impulsa i possibilita la impartició d'ensenyaments en aquesta

modalitat no presencial en la mesura que ajuden a superar els obstacles de caràcter personal, de temps o d'espai físic que dificulten l'accés dels ciutadans a l'educació; permeten disposar de materials didàctics dinàmics i interactius, així com l'atenció individualitzada i la interacció social, per mitjà de plataformes virtuals, campus interactius, fòrums, xats, correus electrònics, videoconferències, xarxes socials, etcètera, i afavoreixen l'eficàcia i eficiència en la prestació del servei, possibilitant un accés massiu de l'alumnat als ensenyaments.

En efecte, l'ensenyament no presencial constitueix una alternativa que facilita l'accés al servei públic educatiu i la formació al llarg de la vida a persones, en general adultes, que, d'una altra manera, per raons laborals, familiars, de discapacitat o bé per la seva disponibilitat de temps o per la seva ubicació geogràfica, n'estarien excloses, alhora que ofereix una segona oportunitat als alumnes que van deixar els estudis de forma prematura.

Per tant, aquesta modalitat educativa afavoreix la promoció de l'educació al llarg de la vida, l'educació més enllà de l'escola, la qualitat de l'educació, i la universalitat i l'equitat com a garantia d'igualtat d'oportunitats i la integració de tots els col·lectius, principis que regeixen el sistema educatiu de Catalunya (article 2 de la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació).

En definitiva, les característiques de l'educació no presencial determinen que el centre per a la impartició específica dels ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial es defineixi per la Llei d'educació com un centre singular que, conseqüentment, no es pot organitzar com un centre ordinari d'ensenyaments presencials. És per aquest motiu que la Llei d'educació eximeix la regulació d'aquest centre de la subjecció a aquells preceptes que regulen el règim d'autonomia, el professorat i altres professionals dels centres, i la direcció i el govern dels centres educatius; i permet expressament l'existència, per a les tasques de direcció i gestió, de llocs de treball no reservats exclusivament a personal dels cossos docents. Tanmateix, la Llei exigeix que la provisió de llocs de treball docents es faci pels procediments establerts al títol VIII, i la dels llocs no reservats exclusivament a docents, pels procediments generals aplicables.

- Contingut del Projecte. Adequació als fins que es persegueixen.

El Projecte de decret de l'Institut Obert de Catalunya crea, estableix la denominació, i dota el centre públic singular per a la impartició específica dels ensenyaments no universitaris en la modalitat d'educació no presencial d'una regulació específica, que abasta com aspectes més rellevants l'estructura organitzativa, la provisió dels càrrecs directius, el règim de professorat i

la provisió de llocs de treball de la plantilla docent, la declaració d'interès públic en l'exercici de la docència com a professorat col·laborador de l'IOC, l'oferta educativa, i l'accés als ensenyaments que imparteix.

Consta d'un preàmbul, 35 articles, tres disposicions addicionals, una disposició transitòria, una disposició final i un annex. Altres aspectes que regulin procediments o estableixin concrecions de vigència temporal s'hauran d'establir en regulacions de desplegament o instruccions.

L'article 1 crea el centre públic singular per a la impartició específica dels ensenyaments no universitaris en la modalitat d'educació no presencial, i ho fa per transformació de l'Institut d'Educació Secundària Obert de Catalunya que, com s'ha dit, n'és el seu antecedent immediat. Així mateix, estableix la seva denominació específica, que coincideix amb la denominació sota la qual ve funcionament aquest centre a la pràctica d'ençà d'uns quants anys: Institut Obert de Catalunya, IOC.

També estableix la dependència de l'IOC, que ho és del Departament d'Educació en virtut de les competències que té atribuïdes pel Decret 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Dins del Departament, s'adscriu a la direcció general competent en matèria de centres educatius públics, d'acord amb les competències que li corresponen de conformitat amb el Decret 274/2018, de 20 de desembre, de reestructuració del Departament d'Educació.

Els articles 2 i 3 detallen les finalitats i funcions de l'IOC que, com no pot ser d'una altra manera, troben la seva raó de ser en un context d'educació no presencial i vinculades específicament, d'una banda, a alguns dels principis rectors del sistema educatiu establerts a l'article 2 de la Llei d'educació (la universalitat i l'equitat com a garantia d'igualtat d'oportunitats i la integració de tots els col·lectius, l'educació al llarg de la vida, la flexibilitat necessària que permeti donar resposta a les necessitats canviants de la societat etc.); i de l'altra, a les mateixes previsions de l'article 55 de la Llei d'educació, d'educació no presencial.

L'article 4 regula el règim d'autonomia de l'IOC. Com tots els centres educatius que presten el Servei d'Educació de Catalunya, l'IOC té autonomia en els àmbits pedagògic, organitzatiu i de gestió de recursos humans i materials. L'autonomia de l'IOC es regeix pel títol VII de la Llei d'educació, i la seva normativa de desplegament (actualment continguda en el Decret 102/2010, de 3 d'agost, d'autonomia dels centres educatius) en el benentès que aquestes normes han de donar cobertura a la singularitat que deriva de les funcions que té encomanades.

Com a particularitat, s'estableix un règim especial de planificació i supervisió de l'activitat i de la gestió del centre que queda justificada pel pes específic de l'IOC dins la xarxa dels centres que presten el Servei d'Educació de Catalunya, atès que, tal com es declara en el Preàmbul del Projecte, per mitjà d'aquest centre es vehicula específicament l'oferta educativa del Departament d'Educació en la modalitat no presencial en Catalunya, de manera que ofereix un ampli ventall d'ensenyaments i compta amb un nombre elevat d'alumnat i de professorat.

L'article 5 es dedica al projecte educatiu. En termes generals, el projecte educatiu és la màxima expressió de l'autonomia dels centres educatius en torn al qual es desenvolupa el seu exercici, que quedarà articulada a través de les concrecions curriculars i de les normes d'organització i funcionament pròpies del centre. Del contingut d'aquest precepte destaca que estableix com a particularitat l'exigència *d'incloure com un dels seus trets característics la innovació permanent en qüestions metodològiques, l'elaboració de materials especialitzats, l'ús de les tecnologies de la informació i comunicació actualitzades i el foment de la col·laboració, així com el requisit d'actualització permanent del professorat en tots aquests aspectes*, amb la voluntat que es garanteixi *"la qualitat del projecte i l'eficàcia dels processos d'ensenyament i aprenentatge en l'educació no presencial"*.

Els articles 6 a 17 regulen l'estructura organitzativa de l'IOC: els òrgans, les seves funcions, i els sistemes de provisió que s'estableixen en cada cas.

L'estructura organitzativa de l'IOC prevista en el Projecte es configura sobre la base dels següents òrgans:

- Òrgans de direcció:

- a) El director o directora
- b) Els o les caps d'estudis dels quatre principals blocs d'ensenyaments (GES, EOI, BTX i proves d'accés, i FP)
- c) El secretari o secretària
- d) L'administrador o administradora
- e) El coordinador o coordinadora de recursos tecnològics
- f) Altres òrgans unipersonals de direcció addicionals que prevegin les normes d'organització i funcionament del centre.

En aquest apartat cal fer atenció especial a la figura de l'administrador o administradora. En la norma que es projecta queda definit com un lloc singular, es preveu reservat als cossos d'administració general, i s'hauria de proveir pel sistema de concurs específic de mèrits i

capacitats previst a l'article 62 del Text únic de la Llei de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre. La singularitat de les funcions encomanades a aquest òrgan directiu i la complexitat que implica desenvolupar aquestes mateixes funcions en un centre que té més de 30.000 alumnes, uns 129 professors de plantilla i uns 500 professors col·laboradors (gestió d'expedients de despesa pluriennal, seguiment de l'execució del pressupost, gestió de despeses i pagaments, liquidació del pressupost, expedients de pagament del professorat col·laborador, lloguer de béns i contractes d'obres, gestió de serveis i subministraments...) justifiquen abastament aquesta mesura.

Per altra banda, la necessitat d'establir mecanismes de treball coordinat i consensuat amb el Departament d'Educació i les seves línies estratègiques reforcen aquesta opció.

- Òrgans de coordinació: els que prevegin les normes d'organització i funcionament del centre, dintre dels límits previstos pel Departament d'Educació.

- Òrgan de participació del professorat: claustre de professorat.

Pel que fa al sistema de provisió del càrrec de direcció, la singularitat i l'especificitat d'aquest centre fonamenten la conveniència de prendre la idoneïtat i la competència professional com a criteris determinants per a designar la persona que l'ha d'ocupar, per la qual cosa s'estableix un procediment específic per al seu nomenament.

El sistema establert per a la provisió del càrrec de director/a és respectuós amb els principis de publicitat, mèrit i capacitat que regeixen la provisió de llocs en l'àmbit de la funció pública i alhora prioritza els criteris d'idoneïtat i competència professional per a l'acompliment de les funcions i responsabilitats que li són atribuïdes.

El seu nomenament correspon al o la titular de la direcció general competent en matèria de centres educatius públics, prèvia convocatòria pública efectuada pel conseller o la consellera d'Educació, d'acord amb els principis i els criteris esmentats.

Igualment el Decret preveu la creació d'una Comissió Rectora, amb potestat per exercir les funcions de seguiment i tutela de la gestió i, així mateix per proposar actuacions orientades a una eficaç gestió dels recursos.

Aquesta Comissió Rectora es preveu formada per la persona titular de la Direcció General de Centres Públics o persona en qui delegui, la persona titular de la Direcció General d'Innovació, Recerca i Cultura Digital o persona en qui delegui, l'inspector o la inspectora del centre i el director o la directora de l'IOC .

Els articles 19 a 25 del Projecte versen sobre el professorat de l'IOC.

D'acord amb l'article 55.5 de la Llei d'educació, la disposició projectada estableix que pot impartir docència a l'IOC, el professorat que disposi de l'atribució docent per a l'especialitat corresponent i acrediti la capacitat per exercir la docència emprant mitjans telemàtics.

L'IOC compta amb dos tipus de professorat: el professorat de plantilla, que té destinació a l'IOC, i el professorat col·laborador adscrit a altres centres educatius del Departament d'Educació.

Ambdues tipologies de professorat tenen assignades les funcions pròpies de l'exercici de la docència en la modalitat no presencial. El professorat de plantilla, a més, té unes funcions específiques, com ara la formació, la coordinació, i el seguiment del professorat col·laborador, l'elaboració i l'actualització de la documentació docent; l'edició i la preparació de l'aula virtual; i tasques relacionades amb l'elaboració i l'actualització dels materials didàctics, entre d'altres.

En aquest context, la norma projectada també incorpora les previsions corresponents en relació amb la proposta i aprovació de la plantilla de l'IOC. És el conseller o consellera d'Educació qui aprova anualment la plantilla docent de l'IOC per mitjà de la resolució establerta a l'article 10.2 del Decret 39/2014, de 25 de març (tal com està previst per la resta dels centres educatius), pel qual es regulen els procediments per definir el perfil i la provisió dels llocs de treball docents. Tanmateix, atesa la seva dependència, la proposta de la plantilla, que s'ha de formular d'acord amb els paràmetres que s'estableixen en el Projecte, s'atribueix al o la titular de la direcció general competent en matèria de centres educatius públics, a diferència del que succeeix en els centres educatius ordinaris en què la proposta de la plantilla correspon al director o directora dels serveis territorials.

Continuant amb el professorat de plantilla, escau fer referència al procediment de provisió dels llocs de treball de la plantilla docent en l'IOC. En relació amb aquesta qüestió, d'acord amb el Decret 39/2014, de 25 de març, pel qual es regulen els procediments per definir el perfil i la provisió dels llocs de treball docents:

- El procediment per a la provisió dels llocs de treball docents en l'IOC és el concurs específic (article 22).
- L'adscripció a un lloc de treball docent per concurs específic té caràcter definitiu. Tanmateix, en el cas de la provisió dels llocs de treball del centre singular per a l'educació no presencial, es preveu que es pot establir una adscripció amb caràcter temporal per convocatòria pública de mèrits, amb la possibilitat de pròrroga de destinació per períodes temporals.

La disposició projectada concreta les particularitats del concurs específic regulat al Decret 39/2014 en relació als llocs de treball de la plantilla docent de l'IOC, les quals es

circumscriuen a l'exigència d'uns requisits propis per poder participar en el concurs i dels mèrits i capacitats que s'han de valorar en la segona fase.

Respecte dels requisits, s'exigeix una experiència de 5 anys d'exercici de la docència presencial en ensenyaments no universitaris del sistema educatiu i 3 anys d'exercici de la docència presencial en el cos docent i en l'especialitat corresponent al lloc convocat. Així mateix, per tal d'acreditar la capacitació per exercir la docència emprant mitjans telemàtics, es requereix tenir reconegut el perfil professional de competència digital docent. L'exigència d'aquests requisits es justifica pel fet que l'exercici de les funcions pròpies del professorat en l'àmbit de l'ensenyament no presencial requereix comptar amb personal amb una experiència sòlida en l'exercici de la docència directa i en la impartició de la seva especialitat. A la vista de les funcions atribuïdes al professorat de plantilla de l'IOC, es considera que el nivell de coneixements exigible és el que acredita el perfil professional de competència digital docent, el qual es va crear per la Resolució ENS/1128/2016, de 26 d'abril, dels perfils professionals dels llocs de treball específics en centres educatius públics dependents del Departament d'Educació i el procediment de capacitació professional per ocupar-los.

En una primera fase es farà valoració dels mèrits establerts amb caràcter general a l'article 16 del Decret 39/2014 i dels específics relacionats amb les característiques del lloc de treball, d'acord amb el barem de la convocatòria.

En la segona fase, que comporta la defensa davant d'una comissió de valoració d'un projecte de desenvolupament dels continguts del lloc al qual s'opta, vinculat al projecte educatiu del centre, també es preveu la valoració mitjançant una entrevista, d'altres coneixements, habilitats i aptituds específiques en relació amb els continguts funcionals i les característiques del lloc de treball, així com les habilitats en el lideratge i la gestió d'equips humans, en coherència amb les funcions que pertocuen als professors de plantilla de l'IOC i respecte de la coordinació i el seguiment del professorat col·laborador.

D'acord amb la possibilitat que ofereix l'article 12.2 del Decret 39/2014, el Projecte de decret preveu que el professorat seleccionat ocupi els llocs de treball amb caràcter provisional, amb reserva de destinació, per un període de quatre cursos acadèmics i amb la possibilitat d'una única pròrroga pel mateix termini previ informe favorable del director de l'IOC.

Finalitzat aquest període, el professorat podrà tornar a participar en el concurs específic per a la provisió de llocs de treball a l'IOC, en el cas que així ho decideixi. D'aquesta manera, es pretén no vetar la renovació i l'alternança en la plantilla del professorat de l'IOC, atès el caràcter dinàmic i innovador que ha de tenir l'ensenyament no presencial, i alhora es facilita que el professorat que pugui seguir abocant els coneixements que proporciona l'exercici de les seves funcions a l'ensenyament presencial ho pugui seguir fent.

Els llocs de treball vacants de la plantilla de l'IOC, fins ser proveïts per l'esmentat concurs específic, es proveiran per cursos escolars i d'acord amb l'article 26.1 del Decret 39/2014, de 25 de març, pel qual es regulen els procediments per definir el perfil i la provisió dels llocs de treball docents.

Com s'ha dit, l'IOC també compta amb professorat col·laborador, que és un dels trets distintius d'aquest centre. El professorat col·laborador és personal docent, en situació de servei actiu, funcionari de carrera o interí amb nomenament per tot el curs, que no forma part de la plantilla docent de l'IOC, sinó que integra la plantilla d'altres centres educatius del Departament d'Educació, i presta serveis a l'IOC desenvolupant les funcions establertes a l'article 20.1 del Projecte, sota les directrius fixades pel professorat responsable de la seva coordinació.

Com és sabut, l'IOC ofereix ensenyaments en què s'ordena el sistema educatiu, els quals, d'acord amb la normativa vigent, han de ser impartits pels funcionaris dels cossos en què s'organitza la funció pública docent. D'altra banda, l'IOC atén un nombre molt elevat d'alumnat i imparteix una multiplicitat d'ensenyaments. A això s'ha d'afegir que la tasca docent del professorat en l'ensenyament no presencial, que té diferents vessants (docent, facilitadora, d'acompanyament, orientadora), es troba igualment mediatitzada per l'ús de les tecnologies de la informació, i implica una atenció individualitzada a l'alumnat, la qual cosa requereix una important inversió de temps per part del professorat. Tanmateix, no cal que tot el professorat necessari per atendre l'alumnat de l'IOC formi part de la seva plantilla, la qual cosa provocaria un efecte desfavorable en sobredimensionar-la innecessàriament i impactaria negativament sobre el pressupost en incrementar la despesa, també, innecessàriament.

La singularitat pròpia de l'ensenyament no presencial, alhora que flexibilitza al màxim el procés educatiu, permet que l'exercici de la tasca de professor col·laborador es pugui dur a terme pel personal dels cossos docents que forma part de la plantilla docent d'altres centres, sense que aquesta col·laboració interfereixi en el desenvolupament de la funció docent duta a terme en el centre educatiu al qual està adscrit. A més, l'ensenyament presencial es pot enriquir de l'experiència que proporciona l'exercici de la docència en l'àmbit de l'ensenyament no presencial, i a la inversa.

En definitiva, aquesta figura dona resposta a les necessitats de l'IOC que, com s'ha exposat, presta el servei públic educatiu a un volum elevat d'alumnat a través d'una oferta educativa extensa i flexible, tot optimitzant els recursos humans de què disposa el Departament d'Educació, sense sobredimensionar la plantilla docent, amb la conseqüent repercussió pressupostària, i sense que es vegi afectada la prestació del servei públic educatiu en els centres d'adscripció dels professors col·laboradors, atesa la marcada flexibilitat de

l'ensenyament no presencial. En aquest sentit, el Projecte especifica expressament que "l'execució de la col·laboració per part del professorat no pot interferir en el desenvolupament de la funció docent duta a terme en el centre educatiu al qual està adscrit".

Evidentment, la figura del professorat col·laborador comporta el desenvolupament d'una segona activitat en el sector públic. És per això que no es pot obviar allò previst a la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat, que al seu article 4.1 estableix que el personal comprès en l'àmbit d'aplicació de la Llei només pot desenvolupar una segona activitat en el sector públic si ho exigeix l'interès del mateix sector públic i l'apartat 8 del mateix article disposa que hi ha interès públic per exercir un segon càrrec o activitat si així ho determina el Consell Executiu.

Per les raons que s'han exposat anteriorment, es pot concloure que motius d'eficàcia i eficiència en la prestació del servei públic educatiu justifiquen la creació de la figura del professorat col·laborador.

En coherència amb l'anterior, el Projecte de decret inclou una declaració de l'existència d'interès públic en l'exercici de la docència com a professorat col·laborador de l'IOC per part del personal docent dels centres educatius del Departament d'Educació, als efectes del que preveu l'article 4 de la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat.

Pel que fa a la selecció dels professors col·laboradors, la norma projectada preveu que és el Departament d'Educació qui en té la competència, per mitjà d'una convocatòria pública de concurs de mèrits, en funció de l'oferta d'ensenyaments impartits per l'IOC, en la qual pot participar el professorat en situació de servei actiu, que tingui alguna de les especialitats convocades i acreditat la capacitat per exercir la docència emprant mitjans telemàtics. De la mateixa manera es valoraran els mèrits vinculats a l'experiència docent, a l'avaluació positiva en l'especialitat corresponent, a l'experiència en l'exercici de la docència en ensenyaments oficials en la modalitat no presencial, a la formació acadèmica, i a la pertinença a un cos de catedràtics. Es preveu l'entrevista com a requisit del mateix procediment selectiu.

Els professors seleccionats en el concurs passen a formar part d'una borsa de professorat col·laborador, els criteris d'ordenació i gestió de la qual s'han d'establir per resolució de la direcció general competent en matèria de centres públics.

Les condicions específiques de la col·laboració s'han de fer constar en el document d'encàrrec del servei docent, que ha de subscriure el director o directora de l'IOC amb cada professor col·laborador. Només es pot ser col·laborador d'una especialitat d'un únic ensenyament per a cada període per al qual s'estableixi la col·laboració.

Atès que el professorat col·laborador no forma part de la plantilla docent, i atesa la necessitat d'una regulació que empari i organitzi aquest professorat, el Projecte atribueix al Departament d'Educació la potestat d'establir uns criteris per determinar el nombre màxim de professorat col·laborador en funció dels ensenyaments que imparteix l'IOC, del nombre d'alumnes matriculats, de les característiques de cada ensenyament i de les reduccions lectives del professorat propi.

El Projecte de decret preveu que l'execució de la col·laboració dóna dret a una indemnització per raó del servei, amb la naturalesa d'assistència, segons els imports que s'estableixen a l'annex de la norma.

Tal com estableix la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat, la norma projectada disposa expressament que les remuneracions totals que es poden percebre per a l'exercici de la docència com a professor col·laborador de l'IOC per part del personal docent dels centres educatius del Departament d'Educació, estan subjectes als límits que preveu l'article 5 de la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de la Generalitat de Catalunya.

Així mateix, per analogia amb la regulació de les assistències establertes en el Decret 138/2008, de 8 de juliol, d'indemnitzacions per raó del servei (article 26.2), es preveu que el Departament d'Educació, si escau, ha d'actualitzar els imports de les indemnitzacions que s'estableixen a l'annex, amb l'informe previ favorable de la Direcció General de Pressupostos i de la Direcció General de Funció Pública.

L'article 26 tracta de l'oferta formativa de l'IOC. La regulació establerta s'ajusta a allò que preveuen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 55 de la Llei d'educació. Així, d'acord amb la norma projectada, l'IOC pot impartir els ensenyaments conduents a titulacions o certificacions amb validesa a tot l'Estat, tant de règim general com de règim especial; ensenyaments que no condueixen a titulacions o certificacions amb validesa a tot l'Estat que determini el Departament d'Educació; i altres actuacions formatives.

En concret, pel que fa als ensenyaments d'idiomes, es recull la previsió actualment continguda en la disposició addicional cinquena del Decret 4/2009, de 13 de gener, pel qual s'estableix l'ordenació i el currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial, modificat pel Decret 73/2014, de 27 de maig, en virtut de la qual: "Els ensenyaments oficials d'idiomes en la modalitat no presencial es poden impartir a l'Institut Obert de Catalunya, i, a aquest efecte, té la consideració d'Escola Oficial d'Idiomes".

L'article 27 precisa els elements que donen flexibilitat a l'oferta formativa de l'IOC, amb l'objectiu de facilitar al màxim l'accessibilitat d'aquesta formació, la simultaneïtat amb altres

ensenyaments i la complementarietat amb altres accions i estratègies formatives, i compatibilitat amb el treball (article 55.3 de la Llei d'educació).

L'article 28 preveu que el Departament d'Educació estableix per a cada curs acadèmic el calendari escolar específic de l'IOC, en concordança amb l'article 54 de la Llei d'educació, de conformitat amb el qual correspon al Departament fixar el calendari escolar per als ensenyaments obligatoris i postobligatoris.

L'article 29 regula l'accés als ensenyaments que imparteix l'IOC. Als requisits i condicions d'accés establerts per a cada ensenyament o formació, s'afegeix la necessitat d'acceptar que matricular-se en l'IOC comporta el seguiment dels estudis en la modalitat no presencial, en línia.

Pel que fa al requisit de l'edat en els centres d'educació de persones adultes, l'article 70.2 de la Llei d'educació, preceptua:

"2. Poden accedir a l'educació d'adults les persones que hagin complert com a mínim divuit anys l'any natural en què inicien la formació, i també les que hagin complert com a mínim setze anys l'any natural en què inicien la formació, si tenen un contracte laboral que els impedeixi assistir als centres educatius en règim ordinari, si es troben en procés d'obtenció d'un permís de treball o si són esportistes d'alt rendiment".

De conformitat amb aquest article, la norma projectada estableix, amb caràcter general, que per accedir als ensenyaments que imparteix l'IOC cal ser major de divuit anys o complir-los l'any natural en què s'inicia la formació. A més, també permet que cursin ensenyaments a l'IOC, amb caràcter excepcional, prèvia resolució del director o directora de l'IOC, les persones majors de setze anys o que els compleixin l'any natural en què inicien la formació, que es trobin en les situacions esmentades en l'article 70.2, anteriorment transcrit, i per aplicació de la normativa vigent en matèria educativa, de protecció de menors, i sobre l'eradicació de la violència masclista, en altres situacions que els impedeixin, o dificultin cursar ensenyaments en un centre presencial.

D'igual manera es permet, també amb caràcter encara més excepcional, i prèvia resolució del o la titular de la direcció general competent en matèria d'educació secundària obligatòria, que l'alumnat menor de setze anys pugui accedir als ensenyaments d'educació secundària que imparteix l'IOC. També se'n descriuen circumstàncies i casuística.

Els articles 30, 31 i 32 es refereixen a l'oferta de places escolars, la reserva de places, i les taxes i preus públics, respectivament.

D'aquesta regulació convindria destacar que d'acord amb les competències que té atribuïdes el Departament d'Educació per l'article 44 de la Llei d'educació, el Projecte de decret de l'Institut Obert de Catalunya preveu que el Departament d'Educació determina anualment l'oferta inicial de places de cadascun dels ensenyaments que imparteix aquest centre, d'acord amb la programació general, la qual es pot modificar un cop finalitzats els períodes de preinscripció en funció de les necessitats d'escolarització detectades.

Així mateix, es preveu la possibilitat que el Departament d'Educació reservi un percentatge de les places ofertes en els ensenyaments que imparteix l'IOC per a les persones inscrites en el registre de catalans i catalanes a l'exterior, regulat a la Llei 8/2017, del 15 de juny, de la comunitat catalana a l'exterior, i els seus descendents fins a segon grau de consanguinitat. En aquest sentit, cal recordar que l'article 8 d'aquesta Llei, sobre els drets dels catalans a l'exterior, reconeix que *“els catalans a l'exterior gaudeixen dels drets polítics definits per l'Estatut d'autonomia, i també dels drets que aquest reconeix als ciutadans de Catalunya en l'àmbit de l'Administració”*; i que *“en l'àmbit civil i social es promou i es garanteix l'exercici dels drets següents, en els termes i les condicions que la normativa específica determinin: [...] c) Dret a l'educació a distància amb l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació, en els àmbits i els nivells formatius que s'ofereixin des de l'Administració”*.

El Projecte de decret també estableix aquesta opció respecte de les persones que es trobin en situacions que dificultin cursar estudis en la modalitat presencial, tot establint una fórmula genèrica que permetria la reserva de places a favor dels col·lectius com ara els que es detallen a l'article 29.2.

L'article 33, referent als materials didàctics, té connexió directa amb la funció que atribueix a l'IOC l'article 3.f) del Projecte, en relació amb el disseny, elaboració, gestió, edició, producció i distribució de recursos didàctics per impartir l'educació no presencial. Cal insistir en el fet que, per la pròpia singularitat de l'ensenyament no presencial, els materials didàctics juguen un paper molt important i fins i tot determinant. A més, els centres d'educació presencial també es poden beneficiar d'aquests materials, amb la finalitat de potenciar la presència de les TIC en els processos d'ensenyament i aprenentatge.

Finalment, els articles 34 i 35 del Projecte fan referència als centre col·laboradors i als centres de suport, respectivament.

Els centres col·laboradors són centres educatius ordinaris ubicats a diferents indrets del territori necessaris per complementar i donar suport a les activitats administratives i acadèmiques de l'IOC, tot fent tasques de recollida de documentació en els processos de matrícula de l'alumnat, d'informació i orientació, o són la seu de trobades presencials entre els tutors i els alumnes, o de proves presencials d'avaluació.

D'altra banda, els punts de suport, com s'ha avançat en línies precedents, són espais, vinculats o no a centres del Servei d'Educació de Catalunya, que disposen de les instal·lacions adequades per permetre l'accés als suports telemàtics de l'educació no presencial prestada per l'IOC.

Els requisits, les funcions i les condicions de col·laboració i coordinació dels centres col·laboradors i dels punts de suport amb l'IOC s'han d'establir per la direcció general competent en matèria de centres públics. Per mitjà d'una resolució, aquest mateix òrgan ha de determinar els centres col·laboradors i els punts de suport.

Per mitjà de les disposicions addicionals primera i segona del Projecte normatiu, en atenció al fet que l'IOC no està adscrit a un àmbit territorial concret, sinó que el seu àmbit territorial abasta tot Catalunya:

- S'atribueix als Serveis Territorials del Departament d'Educació a Barcelona Comarques l'exercici de les competències que amb caràcter ordinari tenen atribuïdes els serveis territorials en relació als centres educatius del seu àmbit territorial, a excepció d'aquelles que el decret hagi atribuït a un altre òrgan.

- S'atribueix l'exercici de la funció inspectora en relació amb l'IOC a la Subdirecció General de la Inspecció d'Educació, que proposarà un dels seus membres a tal efecte.

La disposició addicional tercera estableix que totes les previsions d'aquest Decret en relació amb el sistema d'aprenentatge a distància dels ensenyaments de formació professional, s'entenen fetes sense perjudici de la regulació que en faci l'Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya o per l'òrgan que n'assumeixi les funcions en coordinació amb l'Institut Obert de Catalunya, d'acord amb l'article 38.2 de la Llei 10/2015, de 19 de juny, de formació i qualificació professionals.

La disposició transitòria estableix un termini màxim de quatre anys per a l'adaptació de l'IOC a l'estructura organitzativa prevista en el decret.

La disposició final preveu un termini general de vacatio legis de 20 dies per a l'entrada en vigor de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

b) Marc normatiu en què s'insereix el Projecte de disposició reglamentària

- Estatut d'Autonomia de Catalunya.
- Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació.
- Llei 10/2015, del 19 de juny, de formació i qualificació professionals.
- Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats dels personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.
- Text únic de la Llei de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre.
- Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.
- Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.
- Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
- Llei 8/2017, del 15 de juny, de la comunitat catalana a l'exterior.
- Decret 138/2008, de 8 de juliol, d'indemnitzacions per raó del servei.
- Decret 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.
- Decret 274/2018, de 20 de desembre, de reestructuració del Departament d'Educació.
- Decret 102/2010, de 3 d'agost, d'autonomia dels centres educatius.
- Decret 155/2010, de 2 de novembre, de la direcció dels centres educatius públics i del personal directiu professional docent.
- Decret 39/2014, de 25 de març, pel qual es regulen els procediments per definir el perfil i la provisió dels llocs de treball docents.
- Decret 73/2014, de 27 de maig, de modificació del Decret 4/2009, de 13 de gener, pel qual s'estableix l'ordenació i el currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.

c) Relació de les disposicions afectades pel Projecte de disposició reglamentària i taula de vigències i derogacions resultants

Aquesta disposició es dicta amb el marc normatiu esmentat i no comporta la derogació de cap disposició.

Afecta el Decret 138/2008, de 8 de juliol, d'indemnitzacions per raó del servei en la mesura que introdueix un altre supòsit d'indemnització.

Desenvolupa l'article 55 i la disposició addicional vint-i-vuitena de la Llei d'educació, i es relaciona amb la Llei 10/2015, del 19 de juny, de formació i qualificació professionals; la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya; el Text únic de la Llei de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre; el Decret 274/2018, de 20 de desembre, de reestructuració del Departament d'Educació; el Decret 102/2010, de 3 d'agost, d'autonomia dels centres educatius; el Decret 155/2010, de 2 de novembre, de la direcció dels centres educatius públics i del personal directiu professional docent; el Decret 39/2014, de 25 de març, pel qual es regulen els procediments per definir el perfil i la provisió dels llocs de treball docents; el Decret 73/2014, de 27 de maig, de modificació del Decret 4/2009, de 13 de gener, pel qual s'estableix l'ordenació i el currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial; i el Decret 67/2007, de 20 de març, pel qual es regulen els ensenyaments de formació professional inicial en la modalitat a distància.

d) Competència de la Generalitat sobre la matèria

De conformitat amb l'article 131.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria d'ensenyament no universitari, amb relació als ensenyaments obligatoris i no obligatoris que condueixen a l'obtenció d'un títol acadèmic o professional amb validesa a tot l'Estat, la competència exclusiva que inclou:

- La creació, el desenvolupament organitzatiu i el règim dels centres públics.
- Els aspectes organitzatius dels ensenyaments en règim no presencial adreçats a l'alumnat d'edat superior a la de l'escolarització obligatòria.

L'article 131.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat, amb relació als mateixos ensenyaments, respectant els aspectes essencials del dret a l'educació i a la llibertat d'ensenyament i d'acord amb el que disposa l'article 149.1.30 de la Constitució, la competència compartida per a:

- La programació de l'ensenyament.
- L'ordenació de l'activitat docent i educativa.
- L'accés a l'educació i l'establiment i la regulació dels criteris d'admissió i d'escolarització de l'alumnat als centres docents.
- L'organització dels centres públics.
- El desenvolupament dels drets i deures bàsics dels funcionaris docents.
- La política de personal al servei de l'administració educativa.

L'article 136 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i organització de la funció pública; i la competència compartida per al desenvolupament dels principis ordenadors de l'ocupació pública, sobre l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari, les situacions administratives i els drets, els deures i les incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

La Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació desenvolupa les competències que pertocquen a la Generalitat de Catalunya en matèria educativa. L'article 55 de la Llei d'educació preceptua que el Govern, per facilitar el dret universal a l'educació, ha de desenvolupar una oferta adequada d'educació no presencial, la qual s'ha de caracteritzar per la varietat, l'obertura i la flexibilitat per assolir, especialment, l'extensió de l'accessibilitat d'aquesta formació, la simultaneïtat amb altres ensenyaments i la complementarietat amb altres accions i estratègies formatives, i també la compatibilitat amb el treball. D'igual manera, determina la possibilitat d'impartir, en la modalitat d'educació no presencial, els ensenyaments postobligatoris, els ensenyaments que no condueixen a titulacions o certificacions amb validesa a tot l'Estat, els cursos de formació preparatòria per a les proves d'accés al sistema educatiu, la formació en les competències bàsiques, la formació per a l'ocupació i la formació permanent, i també, excepcionalment, ensenyaments obligatoris i els altres ensenyaments que, en determinades circumstàncies estableixi el Departament d'Educació. També atribueix a l'Administració educativa l'obligació d'organitzar, per mitjà d'un centre singular, la impartició específica dels ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial.

Així mateix, la disposició addicional vint-i-vuitena de la Llei d'educació estableix que el Govern en el termini de tres anys des de l'entrada en vigor de la Llei, ha de crear i regular el centre singular per a l'educació no presencial i n'ha d'establir la denominació; que en aquest centre, a més dels llocs amb atribucions docents, s'hi poden preveure, per a les tasques de direcció i gestió, llocs no reservats exclusivament a docents; i que la regulació del centre per a l'educació no presencial, d'acord amb la singularitat de la seva funció, no està sotmesa a les prescripcions dels títols VII, de l'autonomia dels centres educatius, VIII, del professorat i altres professionals dels centres, i IX, de la direcció i el govern dels centres educatius de la Llei, tot i que la provisió dels llocs docents s'ha de fer pels procediments establerts pel títol VIII, i la dels llocs no reservats exclusivament a docents s'ha de fer pels procediments generals aplicables.

La Generalitat, per tant, té competència per a aprovar la norma projectada.

e) Justificació sobre la realització del tràmit de consulta pública prèvia previst a l'article 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i del tràmit de participació ciutadana en l'elaboració de normes, previst a l'article 69 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern

Atès el contingut d'aquest Projecte no semblava prescriptiu obrir el procés de participació ciutadana, ja que els drets de les persones que es poden veure afectats per aquesta disposició, i la participació ciutadana en el procediment d'elaboració, queden garantits per mitjà de la realització del tràmit de consulta al Consell Escolar de Catalunya, organisme superior de consulta i participació dels sectors afectats en la programació general de l'ensenyament no universitari dins l'àmbit de la Generalitat; amb el tràmit de consulta i participació amb els ensenyaments del personal al servei de les administracions públiques; i amb el tràmit d'informació pública.

Per altra banda, aquest Projecte de decret té un caràcter fonamentalment organitzatiu, no té un impacte significatiu en l'activitat econòmica, ni imposa obligacions rellevants als destinataris, supòsits en què d'acord amb l'article 133.4 de la Llei 39/2015 es pot prescindir el del tràmit de consulta pública prèvia.

Al marge d'aquestes consideracions, el Projecte es va publicar al portal de consulta pública prèvia, i sense perjudici que les aportacions que hom pogués presentar sobre altres aspectes, l'objectiu principal de la consulta era el de rebre aportacions sobre els aspectes següents:

- La descripció del problema detectat.
- Els objectius de la proposta normativa.
- Els principals aspectes fruit de regulació (l'organització i gestió del centre singular, el règim de professorat que conforma la seva plantilla, el procediment selectiu i les comissions de selecció, els requisits i procediment de provisió de càrrecs directius i de càrrecs de coordinació...)

La consulta es va fer oberta a tothom, i especialment es va concretar l'interès a conèixer la voluntat de la comunitat educativa entesa en sentit ampli en tant que és molta la població que es pot beneficiar de la impartició específica de diversos ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial.

Per tal de facilitar el debat obert a la ciutadania i de promoure les aportacions, es van fer les preguntes de caràcter genèric següents:

1.- Considera que s'ha descrit adequadament el problema? Hi ha altres aspectes que considera que haurien de ser valorats per l'Administració de la Generalitat?

2.- S'haurien de preveure altres objectius diferents?

3.- S'haurien de regular d'altres aspectes que afecten el funcionament i l'organització d'un centre singular per a la impartició d'ensenyaments en la modalitat d'educació no presencial?

Es va elaborar un informe amb les aportacions valorades i comentades d'aquest procés, que es va lliurar en data 29 de gener de 2019.

A banda, es preveu la seva publicació al Portal de la Transparència i a la web del Departament, igual que la documentació que integra l'expedient, que es mantindrà actualitzada al llarg de la tramitació. D'aquesta manera es donà compliment a les obligacions de publicitat activa establertes a la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

f) Relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència.

1. El Projecte de decret de l'Institut Obert de Catalunya se sotmetrà a consulta del Consell Escolar de Catalunya, organisme superior de consulta i participació dels sectors afectats en la programació de l'ensenyament no universitari dins l'àmbit de la Generalitat i al tràmit sindical amb els representants del personal al servei de les administracions públiques. A aquestes consideracions s'ha d'afegir que aquest Projecte normatiu té una vessant organitzativa i, des d'aquesta perspectiva, és d'aplicació l'article 67.6 de la Llei 26/2010, en virtut del qual:

“6. El tràmit d'audiència als ciutadans establert per aquest article no és aplicable a les disposicions que regulen els òrgans, els càrrecs i les autoritats del Govern, ni tampoc a les disposicions orgàniques de l'Administració de la Generalitat o dels organismes que té adscrits o que en depenen”.

g) Procedència de sotmetre l'expedient a informació pública.

El Projecte de decret de l'Institut Obert de Catalunya se sotmetrà a informació pública.

Director general de Centres Públics

